

Biblisk allmänbildning inför 13 mars, 2022 Årgång 2

ANDRA SÖNDAGEN I FASTAN - Den kämpande tron

Luk 7:36-8:3 En av fariseerna bjöd hem honom på en måltid, och han gick dit och tog plats vid bordet. Nu fanns det en kvinna i staden som var en synderska. När hon fick veta att han låg till bords i fariséns hus kom hon dit med en flaska balsam och ställde sig bakom honom vid hans fötter och grät. Hon vätte hans fötter med sina tårar och torkade dem med sitt hår, och hon kysste hans fötter och smorde dem med sin balsam. Fariséns som hade bjudit honom såg det och sade för sig själv: »Om den mannen vore profet skulle han veta vad det är för sorts kvinna som rör vid honom, en synderska.« Då sade Jesus till honom: »Simon, jag har något att säga dig.« – »Säg det, mästare«, sade han. »Två män stod i skuld hos en penningutlånare. Den ene var skyldig femhundra denarer, den andre femtio. När de inte kunde betala efterskänkte han skulden för dem båda. Vilken av dem kommer att älska honom mest?« Simon svarade: »Den som fick mest efterskänt, skulle jag tro.« – »Du har rätt«, sade Jesus, och vänd mot kvinnan sade han till Simon: »Du ser den här kvinnan. Jag kom in i ditt hus, och du gav mig inte vatten till mina fötter, men hon har vätt mina fötter med sina tårar och torkat dem med sitt hår. Du gav mig ingen välkomstkyss, men hon har kysst mina fötter hela tiden sedan jag kom hit. Du smorde inte mitt huvud med olja, men hon har smort mina fötter med balsam. Därför säger jag dig: hon har fått förlåtelse för sina många synder, ty hon har visat stor kärlek. Den som får litet förlåtet visar liten kärlek.« Och han sade till henne: »Dina synder är förlåtna.« De andra vid bordet sade då för sig själva: »Vem är han som till och med förlåter synder?« Men Jesus sade till kvinnan: »Din tro har hjälpt dig. Gå i frid.«

Därefter vandrade han från stad till stad och från by till by och förkunnade budskapet om Guds rike. Med honom följde de tolv och några kvinnor som hade blivit botade från onda andar och från sjukdomar: Maria, hon från Magdala, som sju demoner hade farit ut ur, Johanna, hustru till Herodes förvaltare Kusas, Susanna och många andra, som alla hjälpte dem med sina tillgångar.

För många år sedan, när våra fyra barn fortfarande var barn – gick vi på restaurang. Vi blev professionellt värderade av servitören, inga

extra välkomstbugningar. Fyra barn, det blir säkert billigaste menyn, minimal förtjänst. En kommersiell och fullt förståelig värdering av vår familj som restauranggäster.

I dagens text blir Jesus inbjuden av en farisé, som vidhöll att de rituella renhetsriterna utgjorde nycklar till evigheten. Texten beskriver ett nedlåtande och kyligt mottagande enligt den tidens ritual. Inget vatten att skölja dammiga fötter, ingen välkomstkyss och ingen välkomstolja till håret.

När jag sökte på renhetsriter läste jag i Svensk Kyrkotidning följande: ”*I vissa kretsar ville man äta vissa måltider i relativ renhet. Detta gällde bl.a. fariseerna och esseerna. Dessa rörelser var kända för att diskutera och tolka lagarna aktivt. Fariseerna tvättade händerna innan måltiden, vilket var en rituell innovation jämfört med bibliska lagar, medan esseerna (enligt Josefus) badade före måltiderna.*”

Farisen bjöd faktiskt in Jesus till sitt hem. Har du bjudit in Jesus?

Många människor ställer sig oförstående till frågan, därför formulerar vi om frågan: Bjuder du in Jesus i ditt liv när han knackar på din dörr?

Verkligheten – beskriven av Jesus i uppenbarelseboken – är följande:

Upp 3:20 Se, jag står vid dörren och bultar. Om någon hör min röst och öppnar dörren skall jag gå in till honom och äta med honom och han med mig. 21 Den som segrar skall jag låta sitta hos mig på min tron, liksom jag har segrat och sitter hos min fader på hans tron. 22 Du som har öron, hör vad Anden säger till församlingarna!”

Vadå står för dörren och bultar? Vadå segrar? ... kanske du tänker. Varje gång du eller jag blir påverkade av Guds ord, är det Jesus som står och knackar på vårt hjärtas dörr. Segrar, det är när du och jag slutar titta på alla andra – alltså när vi bryter mot den rådande tidsandan – och ber Jesus vara herre i våra liv.

Paulus var en farisé, som bröt mot tidsandan och lät Jesus bli herre i sitt liv. Det är därför han skriver följande till församlingen i Galatien:

Gal 2:20-21 ” men jag lever, fast inte längre jag själv, det är Kristus som lever i mig. Så långt jag ännu lever här i världen lever jag i tron på Guds son, som har älskat mig och offrat sig för mig. 21 Jag kastar inte bort Guds nåd; om lagen kunde ge rättfärdighet hade ju Kristus inte behövt dö. Vår tids värderingar hjälper oss inte inför Guds dom.